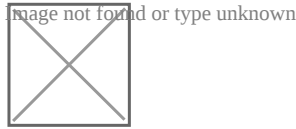

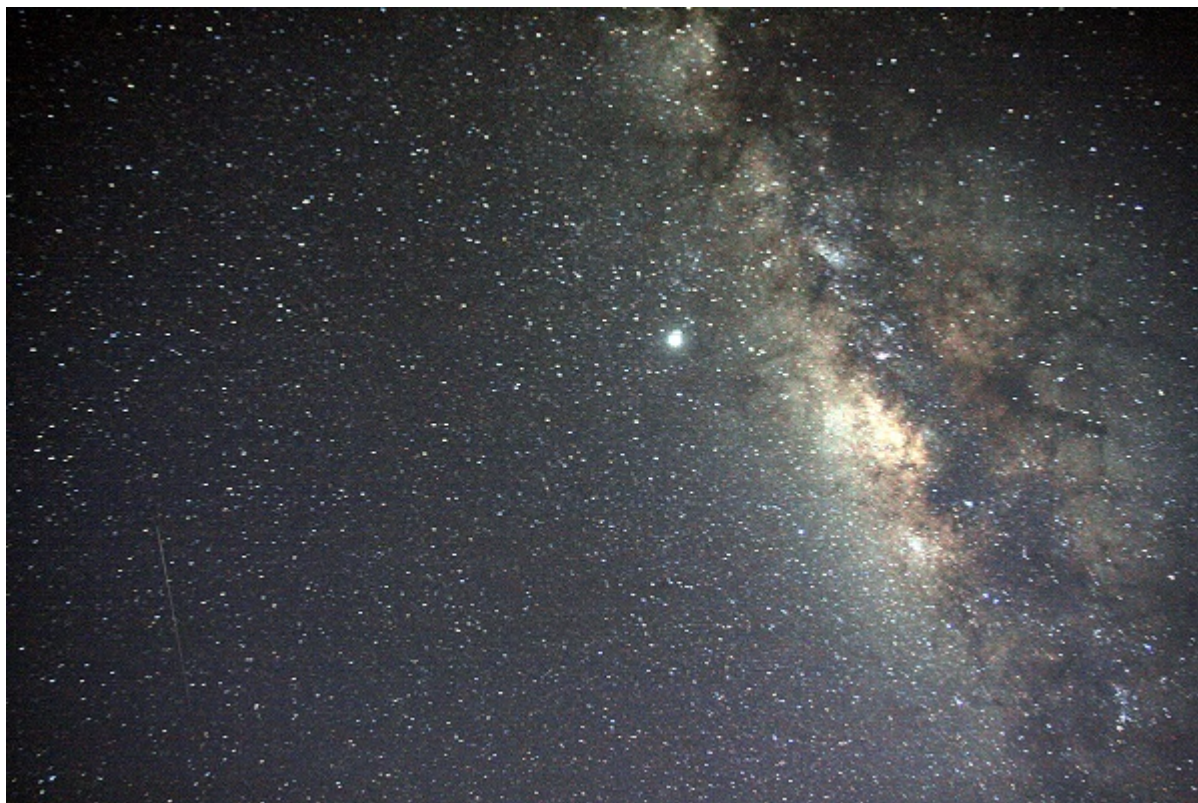
Ερμηνεία της διήγησης για την πρώτη μέρα της Δημιουργίας (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1RqtuAo>]

«Και είπεν ο Θεός γεννηθήτω φως και εγένετο φως» (Γεν. α', 3). Τί ανέκφραστη δύναμη, τί θεία και ακατάληπτη εξουσία, η οποία διευθύνει με το λόγο και τη σκέψη μόνη της τα σύμπαντα! Διότι, αμέσως μετά τη διαταγή του Κτίστη, το σκοτάδι εκείνο το βαθύτατο, που απλωνόταν παντού, γρήγορα υποχωρεί και μαζεύεται, και με πολλή γρηγοράδα καταλαμβάνει τη θέση του το φως. «Και είδεν ο Θεός ότι καλόν» (Γεν. α', 4). Διότι και τί δεν είναι καλό, Δέσποτα, το οποίο έχει δημιουργηθεί από Σένα, που ξεπερνάς κάθε κάλλος και δέχθηκες τον έπαινο; «Και διεχώρισεν ο Θεός αναμέσον του φωτός και αναμέσον του σκότους» (Γεν. α', 4), δηλαδή, αφού διάλεξε το καθένα απ' αυτά το δικό του μέρος.

Πηγή: [wikimedia commons](#)

Και ταιριαστά με τα ονόματα αυτά τη δεύτερη μέρα λαμβάνει χώρα ο τίμιος τόκος του Χριστού, αντί του στερεώματος του ουρανού. Την τρίτη μέρα, αντί της συγκεντρώσεων των νερών, καταδέχεται το βάπτισμα, για να καθαρίσει τον κόσμο από την αμαρτία, όπως τότε καθάρισε τον κόσμο από τα νερά. Και την τέταρτη ημέρα διώχνει μακριά αυτούς, που καπηλεύονται τα θεία με εξουσία και κατακοσμεί το ναό του, όπως τότε κατακόσμησε τον ουρανό μετ' αστέρια. Και την πέμπτη μέρα ευλογεί το μυστικό δείπνο και την καινή διαθήκη και τα μέγιστα μυστήρια της θείας μεγαλοπρέπειας, όπως την πέμπτη μέρα κατά την παλαιά εποχή, αφού δημιούργησε τα μεγάλα κήτη κι όλα τα ζώα της θάλασσας και τα ευλόγησε, λέγοντας, «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε» (Γεν. α',22) και τα υπόλοιπα. Και την έκτη σταυρώνεται από απάνθρωπα θηρία μαζί με ληστές, ως άνθρωπος, αυτός που με πολλή δόξα την παλαιά έκτη μέρα δημιούργησε τα θηρία και τον άνθρωπο, και ολοκληρώνει με τρόπο πανευτυχή το μυστήριο της οικονομίας, όπως και την πρώτη έκτη ημέρα τα δημιουργήματα και κατά την έβδομη, όπως στην παλαιά εποχή, αναπαύεται υπό τα έργα του μέσα στο μνήμα, αφού ευλόγησε και ευλογεί πολλές φορές με ολοκληρωμένη ευλογία εμάς, που πιστεύουμε σ' Αυτόν. Και κατά την ογδόη, την πρώτη και τελευταία, αφού νίκησε τις ωδίνες του θανάτου, ανίσταται από τους νεκρούς, ανιστώντας μαζί του και τους προπάτορες.

Αυτά, αφού τα παρουσίασα έτσι περιληπτικά κι εγώ, σίγουρα δεν λέγω πως ο Χριστός συνεπλήρωσε απ' άκρου εις άκρον το μυστήριο της οικονομίας, αλλά κατά

το πρότυπο της εξαήμερης δημιουργίας όλου του κόσμου κατά παρόμοιο τρόπο την εποχή της επί γης παρουσίας του ο Χριστός ολοκληρώνει την προσφορά του. Αυτά, αγαπητοί αδελφοί κι όλοι οι φιλόχριστοι να μην τ' ακούμε αδιάφορα, ούτε ν' αγνοούμε την ανέκφραστη εύνοια του Θεού, που έγινε για χάρη μας, διότι για μας και τη σωτηρία και την ανάπαυσή μας και δημιούργησε τον παλαιό κόσμο και με θαυμαστό τρόπο πραγματοποιήσε την ένσαρκο οικονομία στις έσχατες μέρες.

Γι' αυτό και τότε μεν, ενώ νομοθετούσε την κατοχή της γης και όλων όσα βρίσκονται πάνω σ' αυτήν, έλεγε στους προπάτορες «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην και κατακυριεύσατε αυτής». (Γεν. α', 28), τώρα δε, όχι απλώς τη γη, αλλά τον ουρανό και την ουράνια βασιλεία υποσχέθηκε να δώσει σ' αυτούς, που ζουν με τρόπο καλό. Γι' αυτό ας σπεύσουμε, παρακαλώ, ώστε να μη φανούμε αχάριστοι προς τον ευεργέτη, ούτε ν' αλλάξουμε τη βασιλεία των ουρανών με τη γη, ούτε τα αθάνατα, που βρίσκονται εκεί, με τα θνητά, που βρίσκονται εδώ, όπως κάνουν αυτοί, που ανταλλάσσουν ανόητα το χρυσάφι με τον πηλό και διαλέγουν αντί του φωτός το σκοτάδι κι αντί της υγείας επιλέγουν την αρρώστια και αντί της ζωής προτιμούν το θάνατο. Μ' αυτές τις εικόνες κι αυτές, που τους μοιάζουν, εξομοιώνονται αυτοί, που έρπουν, συστρεφόμενοι εμπαθώς στον κόσμο και τα πάθη του σώματος, και υποδουλώνονται στην ανομία λόγω της ανομίας και της αμαρτίας. «Ουαί οι επισπώμενοι τας αμαρτίας ως σχοινίω μακρώ και ως ζυγού ιμάντι δαμάλεως τας ανομίας», λέγει ο προφήτης (Ησ. ε', 18)

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο να μας κάμει ν' αποξενωθούμε από τη μίμησή τους και να μας επιστρέφει προς το βραβείο της επουράνιας κλήσεως και να μας αναδείξει κοινωνούς των εκλεκτών του, στη βασιλεία του, με το έλεος και τη φιλανθρωπία της αγαθότητάς του, διότι σ' αυτόν αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση, τον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα πάντοτε και τώρα και συνεχώς και σ' όλους τους αιώνες. Αμήν.

Μετάφραση: ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ, Θεολόγος, Εκπαιδευτικός